

ungdomsværnet, deres medarbejdere og andre, der deltager i forsorgsarbejdet, har pligt til at hemmeligholde de oplysninger vedrørende børnenes og deres pårørendes forhold, som de bliver bekendt med under behandlingen af børne- og ungdomsværnsager. Overtrædelse er strafbar efter straffelovens § 152 og § 263. Hensynet til tilliden i befolkningen til, at man trygt kan henvende sig til børneværnene og andre børneforsorgsmyndigheder og meddele disse alle nødvendige oplysninger for sagernes behandling, er dog af så afgørende betydning, at det er fundet nødvendigt at bevare en særlig regel om tavshedspligten i børneforsorgsloven. Som hidtil må

bestemmelsen forstås med de modifikationer som naturligt følger af, at de pågældende kan være forpligtede til at udtale sig, f. eks. som vidne, eller handler i berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv.

Stk. 2 svarer til den gældende lovs § 123.

Til § 115.

Det er af hensyn til de ændringer der foreslås i tilskuds- og refusionsregler mest hensigtsmæssigt, at loven sættes i kraft en 1. april.

Vedrørende stk. 2 henvises til bemærkningerne i afsnit III.11.d.